

DOMSTOLENS DOM (Ottende Afdeling)

11. december 2014 (*)

»Præjudiciel forelæggelse – indirekte beskatning – moms – sjette direktiv – artikel 18 og 22 – fradragsret – erhvervelser inden for Fællesskabet – omvendt betalingspligt – materielle betingelser – formelle betingelser – manglende overholdelse af de formelle betingelser«

I sag C-590/13,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) ved afgørelse af 7. oktober 2013, indgået til Domstolen den 20. november 2013, i sagen:

Idexx Laboratories Italia Srl

mod

Agenzia delle Entrate,

har

DOMSTOLEN (Ottende Afdeling)

sammensat af dommerne C. Toader, som fungerende afdelingsformand, E. Jarašiūnas og C.G. Fernlund (refererende dommer),

generaladvokat: P. Cruz Villalón

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Idexx Laboratories Italia Srl ved avvocato F. Tesaurò
- den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato G. De Socio
- Europa-Kommissionen ved L. Lozano Palacios og D. Recchia, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 18 og 22 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145,

s. 1), som ændret ved Rådets direktiv 91/680/EØF af 16. december 1991 (EFT L 376, s. 1, herefter »sjette direktiv«).

2 Denne anmodning er blevet fremsat inden for rammerne af to sager – forenet af den forelæggende ret – mellem Idexx Laboratories Italia Srl (herefter »Idexx«) og Agenzia delle Entrate – Ufficio di Milano 1 (skatteforvaltningen – Milano afdeling 1, herefter »Agenzia«) vedrørende dels en afgørelse om efteropkrævning fra denne myndighed efter berigtigelse af en af Idexx indgivet angivelse for året 1998 angående merværdiafgift (herefter »moms«), dels et afslag på dette selskabs anmodning om tvistbilæggelse.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Sjette direktiv indeholder et afsnit XVIa med overskriften »Momsovergangsordning for samhandelen mellem medlemsstaterne«, som blev indsat ved direktiv 91/680, og som bl.a. omfatter artikel 28f-28h.

4 Sjette direktivs artikel 17, stk. 1, med overskriften »Fradragsrettens indtræden og omfang« bestemmer:

»Fradragsretten indtræder samtidig med, at den fradragsberettigede afgift forfalder.«

5 Som affattet ved sjette direktivs artikel 28f fastsættes det i direktivets artikel 17, stk. 2:

»I det omfang goder og tjenesteydelser anvendes i forbindelse med den afgiftspligtige persons afgiftspligtige transaktioner, er han berettiget til i den afgift, der påhviler ham, at fradrage følgende beløb:

- a) den [moms], som skyldes eller er erlagt for goder, der er eller vil blive leveret ham, og for tjenesteydelser, der er eller vil blive udført for ham af en anden afgiftspligtig person i indlandet
- b) den [moms], som skyldes eller er erlagt i indlandet for indførte goder
- c) den [moms], som skyldes i henhold til artikel 5, stk. 7, litra a), artikel 6, stk. 3, og artikel 28a, stk. 6
- d) den [moms], som skyldes i henhold til artikel 28a, stk. 1, litra a).«

6 Som affattet ved sjette direktivs artikel 28f fastsætter direktivets artikel 18 vedrørende »fremgangsmåde for udøvelse af fradragsretten« i stk. 1, litra d):

»For at kunne udøve sin fradragsret skal den afgiftspligtige person:

[...]

d) når han som aftager eller køber i tilfælde af anvendelse af artikel 21, nr. 1), skal erlægge afgiften, opfylde de formaliteter, som fastlægges af hver enkelt medlemsstat.«

7 Hvad angår momsbetalingspligtige personer bestemmer dette direktivs artikel 21, stk.1, litra d), som affattet ved artikel 28g, at momsen ved indenlandsk virksomhed påhviler »den person, der foretager en afgiftspligtig erhvervelse inden for Fællesskabet af goder«.

8 Sjette direktivs artikel 22, som affattet ved dettes artikel 28h, med overskriften »Forpligtelser ved indenlandsk virksomhed« har følgende ordlyd:

»[...]

2. a) Enhver afgiftspligtig person skal føre regnskaber, der er tilstrækkeligt detaljerede til at muliggøre [momsens] anvendelse og skattemyndighedernes kontrol hermed.

b) [...]

Enhver afgiftspligtig person skal føre et register over de materialer, han har fået tilsendt fra en anden medlemsstat af en afgiftspligtig person, der er momsregistreret i denne anden medlemsstat, eller for dennes regning, med henblik på levering af lønarbejde til denne afgiftspligtige person.

[...]

4. a) Enhver afgiftspligtig person skal indgive en angivelse inden for en af medlemsstaterne nærmere fastsat frist. [...]

b) Angivelsen skal indeholde alle nødvendige oplysninger til fastsættelse af den forfaldne afgift og de fradrag, der skal foretages, herunder i givet fald, og såfremt det er nødvendigt for fastsættelsen af beregningsgrundlaget, det samlede beløb for de transaktioner, der vedrører denne afgift og disse fradrag, samt beløbet for de transaktioner, der er fritaget for afgift.

c) Angivelsen skal ligeledes indeholde:

[...]

– for det andet det samlede beløb, uden [moms], for de erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, der er omhandlet i artikel 28a, stk. 1 og 6, og for hvilke afgiften er forfaldet

[...]

8. Medlemsstaterne kan fastsætte andre forpligtelser, som de skønner nødvendige for at sikre en korrekt opkrævning af afgiften og for at undgå svig, forudsat at der sker ligebehandling af indenlandske transaktioner og transaktioner mellem medlemsstaterne foretaget af afgiftspligtige personer, og såfremt disse forpligtelser ikke i samhandelen mellem medlemsstaterne giver anledning til formaliteter ved grænsepassagen.

[...]«

Italiensk ret

9 Hovedparten af de relevante momsbestemmelser er fastsat dels i Decreto del presidente della Repubblica n. 633, istituzione e disciplina dell'imposta sul valore aggiunto (dekret fra republikkens præsident nr. 633 om indførelse og regulering af merværdiafgiften) af 26. oktober 1972 (almindeligt tillæg til GURI nr. 292 af 11.11.1972, herefter »DPR nr. 633/72«), som ændret ved flere lejligheder, dels i decreto-legge n. 331 – armonizzazione delle disposizioni in materia di imposte sugli oli minerali, sull'alcole, sulle bevande alcoliche, sui tabacchi lavorati e in materia di IVA con quelle recate da direttive CEE e modificazioni conseguenti a detta armonizzazione, nonché disposizioni concernenti la disciplina dei centri autorizzati di assistenza fiscale, le procedure dei rimborsi di imposta, l'esclusione dall'ILOR dei redditi di impresa fino all'ammontare corrispondende al contributo diretto lavorativo, l'istituzione per il 1993 di un'imposta erariale

straordinaria su taluni beni ed altre disposizioni tributarie (lovdekret nr. 331 om tilnærmelse af afgifts- og momsbestemmelserne for mineralolier, alkohol, alkoholholdige drikkevarer og tobaksvarer til de ved EØF-direktiverne indførte bestemmelser, om ændringer som følge af denne tilnærmelse og om bestemmelserne vedrørende ordningen for godkendte skatterådgivningscentre, skattetilbagebetalingsprocedurer, udelukkelse af ILOR for virksomhedsindkomst op til et beløb svarende til de direkte erhvervsmæssige udgifter, indførelse af en ekstraordinær forbrugsafgift på visse goder for året 1993 og andre skatte- og afgiftsbestemmelser, af 30. august 1993 (GURI nr. 203 af 30.8.1993), omsat til lov ved lov nr. 427 af 29. oktober 1993 (GURI nr. 255 af 29.10.1993, herefter »DL nr. 331/93«).

10 De relevante bestemmelser vedrørende fremgangsmåden og de almindelige betingelser for fakturering og registrering af fakturaer og erhvervelser findes i artikel 21, 23 og 25 i DPR nr. 633/72.

11 Hvad angår fradragsretten for transaktioner inden for Fællesskabet fastsætter artikel 45 i DL nr. 331/93:

»I henhold til artikel 19ff i [DPR nr. 633/72] med de heri fastsatte begrænsninger, skal afgift på erhvervelser inden for Fællesskabet af goder, foretaget som et led i udøvelsen af virksomhed, håndværk eller liberalt erhverv, give ret til fradrag.«

12 Ifølge artikel 46, stk. 1, i DL nr. 331/93 med overskriften »Fakturering af transaktioner inden for Fællesskabet« skal fakturaen vedrørende erhvervelser inden for Fællesskabet være nummereret, og den skal udfyldes af hververen eller modtageren med angivelse af værdien af vederlaget og de øvrige elementer, der tilsammen udgør beskatningsgrundlaget for transaktionen samt afgiftens størrelse beregnet på grundlag af afgiftssatsen for de erhvervede goder eller tjenesteydelser.

13 I afsnittet om »Registrering af fællesskabsinterne transaktioner« bestemmes det i artikel 47 i DL nr. 331/93:

»1. Fakturaer, der er knyttet til erhvervelser inden for Fællesskabet som omhandlet i artikel 38, stk. 2, og artikel 38, stk. 3, litra b), og transaktioner som omhandlet i artikel 46, stk. 1, andet afsnit, skal, efter at være blevet udfyldt i overensstemmelse med samme artikels første afsnit, registreres i løbet af den måned, hvor de blev modtaget, eller efterfølgende – dog under alle omstændigheder inden 15 dage efter modtagelsen og med henvisning til den relevante måned – særskilt i det register, der er nævnt i artikel 23 i [DPR nr. 633/72], i numerisk orden, med angivelse af værdien af transaktionerne udtrykt i fremmed valuta. De i artikel 46, stk. 4, omhandlede fakturaer skal registreres inden for den måned, hvori de er udstedt. De skal ligeledes være særskilt registreret, inden for den ovenfor nævnte frist, i det register, der er omhandlet i nævnte dekrets artikel 25, under henvisning til henholdsvis måneden for deres modtagelse eller deres udstedelse.

2. De i artikel 22 i [DPR nr. 633/72] nævnte afgiftspligtige personer kan registrere de i stk. 1 omhandlede fakturaer i det register, der er nævnt i dekretets artikel 24, i stedet for i fakturaregisteret, med forbehold af de i stk. 1 nævnte krav vedrørende frister og fremgangsmåde.

3. De i artikel 4, stk. 4, i [DPR nr. 633/72] omhandlede afgiftspligtige personer, der ikke er betalingspligtige for afgiften, skal, efter nummerering i kronologisk orden, registrere de i denne artikels stk. 1 omhandlede fakturaer i et ad hoc-register, der er ført i overensstemmelse med artikel 39 i [DPR nr. 633/72], i den efterfølgende måned, i hvilken de er modtaget eller, for de i artikel 46, stk. 5, omhandlede fakturaer, i løbet af den måned, i hvilken de er udstedt.

4. Fakturaer, der er knyttet til transaktioner inden for Fællesskabet som omhandlet i artikel 46,

stk. 2, skal registreres særskilt i det i artikel 23 i [DPR nr. 633/72] omhandlede register, i numerisk rækkefølge og med henvisning til deres udstedelsesdato.

[...]

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

14 I 1998 foretog Idexx erhvervelser inden for Fællesskabet hos et fransk selskab og et hollandsk selskab, dog uden at have opfyldt de efter national ret krævede formaliteter.

15 Det fremgår af de sagsakter, der er fremlagt for Domstolen, at Idexx ikke i momsregisteret havde registreret visse fakturaer fra det franske selskab.

16 Hvad angår fakturaerne fra det hollandske selskab blev disse ikke registreret i Idexx' fakturaregister, men kun i dets købsregister med angivelsen »momsfritaget«.

17 Efter en kontrol foretaget af Agenzia i 2000 fandt denne myndighed, at nævnte transaktioner udgjorde momspligtige erhvervelser inden for Fællesskabet, og at de som sådan var underlagt ordningen for omvendt betalingspligt. I denne forbindelse udarbejdede Agenzia en rapport om overtrædelse vedrørende Idexx for ikke at have overholdt den italienske lovgivning om registrering af transaktioner inden for Fællesskabet.

18 Som følge af nævnte rapport gav Agenzia den 27. maj 2004 Idexx meddelelse om en efteropkrævning for 1998 samt af et beløb svarende til 100% af afgiften, som sanktion på grund af den manglende overholdelse af de i artikel 46 og 47 i DL nr. 331/93 fastsatte forpligtelser. Denne myndighed afslog efterfølgende Idexx' anmodning om tvistbilæggelse.

19 Dette selskab anlagde to særskilte sager til prøvelse af afgiftspålægget og afslaget på tvistbilæggelse. Ved to domme gav Commissione tributaria provinciale di Milano sagsøgeren medhold i de to sager og annullerede dermed efteropkrævningen og afslaget på tvistbilæggelse.

20 Agenzia appellerede disse afgørelser til Commissione tributaria regionale della Lombardia, som gav myndigheden medhold. Denne ret bemærkede, at bestemmelserne i italiensk ret vedrørende erhvervelser inden for Fællesskabet, navnlig artikel 46 og 47 i DL nr. 331/93, ikke alene pålagde erhververen eller modtageren en forpligtelse til at nummerere og komplettere fakturaen ved erhvervelse inden for Fællesskabet med alle de elementer, som udgør beskatningsgrundlaget for transaktionen, men også en forpligtelse til rettidigt at registrere fakturaerne, som ligeledes skal være særskilt udfyldt i de forskellige registre som omhandlet i artikel 23 og 25 i DPR nr. 633/72.

21 Retten fandt, at den manglende registrering var en overtrædelse af ikke blot formel karakter, men også af materiel karakter, og at den udgjorde en overtrædelse, der ville kunne begrunde en berigtigelse og/eller en efteropkrævning.

22 Idexx har iværksat to kassationsankesager ved Corte di cassazione, som har besluttet at forene de to sager. I ankesagerne har dette selskab anført to identiske anbringender, hvormed det gøres gældende, at Commissione tributaria regionale della Lombardia uretmæssigt har kvalificeret den manglende fakturering og registrering af fakturaer i forbindelse med erhvervelse af varer inden for Fællesskabet som en »væsentlig overtrædelse«.

23 Idexx har gjort gældende, at erhvervelserne inden for Fællesskabet ikke har nogen væsentlig indvirkning, idet de hverken skaber en afgiftsgæld eller en afgiftsfordring, men kun en »fiktiv« gæld og fordring, og at de medfører formelle forpligtelser til registrering af en intern udligning i to momsregistre uden materielle konsekvenser.

24 Selskabet er derfor af den opfattelse, at sådanne forpligtelser ikke berettiger Agenzia til at berigtige erhververens momsangivelse og hos denne at opkræve betaling for en afgift, som kun kan være teoretisk, ved at se bort fra fradragsretten, som i den foreliggende sag ikke kan bestrides.

25 Det er den forelæggende rets opfattelse, at afgørelsen af de for denne ret verserende sager afhænger af fortolkningen af dom Ecotrade (C-95/07 og C-96/07, EU:C:2008:267). Det anføres, at denne dom er blevet undergivet to samtidige, forskellige fortolkninger af Corte di cassazione, hvilket følgelig har ført til to forskellige tilgange i den nationale retsorden.

26 Den ene tilgang er, at fradragsretten kun er betinget af, at forpligtelserne til selvfakturering og registrering, som er fastsat inden for rammerne af ordningen med omvendt betalingspligt i henhold til nationale standarder og EU-retten, skal være opfyldt, eftersom disse forpligtelser er at betragte som materielle forpligtelser.

27 Den anden tilgang er, at fradragsretten indtræder på det tidspunkt, hvor momsen forfalder, dvs. ikke når de formaliteter, der er fastsat for udøvelsen af nævnte ret er afsluttet, men i princippet fra tidspunktet for transaktionens gennemførelse ved overdragelse af goderne eller ved leveringen af tjenesteydelser. Følgelig kan den manglende opfyldelse af de formelle forpligtelser, som påhviler den afgiftspligtige person for at kunne udøve denne ret, ikke indebære, at selvsamme ret fortabes, når det kan bevises, også med andre midler, at det skyldige beløb reelt er betalt, og at de elementer, som danner grundlag for fradragsretten, ikke bestrides. Overtrædelsen af de formelle forpligtelser kan dog i visse tilfælde begrunde pålæggelse af administrative bøder.

28 Det er under disse omstændigheder, at Corte di cassazione har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Finder principperne i Domstolens dom [Ecotrade (EU:C:2008:267)] – ifølge hvilke [sjette direktivs] artikel 18, stk. 1, litra d), og artikel 22 [...], er til hinder for en praksis med hensyn til berigtigelse af angivelser og opkrævning af moms, som sanktionerer en tilsidesættelse af dels de forpligtelser, der følger af formaliteter, der er fastsat i national lovgivning i overensstemmelse med [dette direktivs] artikel 18, stk. 1, litra d), dels de regnskabs- og angivelsesforpligtelser, der følger af [nævnte direktivs] artikel 22, stk. 2 og 4, ved at nægte adgang til fradragsret ved anvendelsen af ordningen for omvendt betalingspligt – også anvendelse i tilfælde af en afgiftspligtig persons fuldstændige tilsidesættelse af de i de nævnte bestemmelser omhandlede forpligtelser, når der under alle omstændigheder ikke hersker nogen tvivl om den afgiftspligtige persons stilling og ret til fradrag?

2) Henviser udtrykkene »obblighi sostanziali«, »substantive requirements« og »exigences de fond« i de forskellige sprogversioner af Domstolens dom [Ecotrade (EU:C:2008:267)] – for så vidt angår omvendt betalingspligt for moms – til pligten til at betale moms, overtagelsen af afgiftsgælden eller eksistensen af materielle betingelser, som begrunder, at den afgiftspligtige person pålægges den omhandlede afgift, og som regulerer fradragsretten med henblik på at sikre det EU-retlige princip om momsens neutralitet, såsom eksempelvis sammenhæng, afgiftspligt og adgangen til fuldt fradrag?»

Om de præjudicielle spørgsmål

29 Med de to spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om sjette direktivs artikel 18, stk. 1, litra d), og artikel 22 skal fortolkes således, at disse bestemmelser indeholder formelle betingelser for fradragsretten, eller omvendt materielle betingelser for denne ret, hvis tilsidesættelse, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, medfører en fortabelse af denne ret.

30 I overensstemmelse med Domstolens faste praksis udgør afgiftspligtiges ret til i den moms, der påhviler dem, at fradrage den moms, som skal betales eller er betalt for goder, som de har købt, og ydelser, som de har fået leveret, et grundlæggende princip i det fælles momssystem, der er indført ved EU-lovgivningen (dom Tóth, C-324/11, EU:C:2012:549, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis).

31 Som Domstolen gentagne gange har fremhævet, udgør denne ret en integrerende del af momsordningen, og den kan, som udgangspunkt, ikke begrænses. Særligt omfatter den umiddelbart hele det afgiftsbeløb, der er blevet betalt i forbindelse med transaktioner i tidligere omsætningsled (jf. i denne retning dom Tóth, EU:C:2012:549, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis).

32 Den således indførte fradragsordning tilsigter, at den afgiftspligtige aflastes fuldt ud for den moms, denne skylder eller har erlagt i forbindelse med hele sin økonomiske virksomhed. Det fælles momssystem sikrer derfor, at afgiftsbyrden er neutral for enhver økonomisk virksomhed, uanset denne virksomheds formål eller resultater, forudsat at virksomheden i sig selv er momspligtig (domme Tóth, EU:C:2012:549, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis, og Fatorie, C-424/12, EU:C:2014:50, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis).

33 I forbindelse med erhvervelser inden for Fællesskabet af afgiftspligtige goder bemærkes for det første, at der i henhold til ordningen med omvendt betalingspligt, der er indført ved sjette direktivs artikel 21, stk. 1, litra b), ikke finder nogen betaling af moms sted mellem sælgeren og erhververen af godet, idet sidstnævnte er pligtig at betale den indgående moms for den gennemførte erhvervelse, samtidig med, at han i princippet kan fradrage denne moms, således at der ikke opstår nogen skyld til skattemyndighederne.

34 For det andet gør sjette direktivs artikel 18, stk. 1, litra d), det muligt for medlemsstaterne – når ordningen med omvendt betalingspligt finder anvendelse – at fastsætte formaliteterne vedrørende fremgangsmåden for udøvelse af fradragsretten.

35 De formaliteter, som fastlægges af den pågældende medlemsstat, og som den afgiftspligtige skal opfylde for udøvelsen af denne ret, må dog ikke gå ud over, hvad der er strengt nødvendigt med henblik på at kontrollere, at proceduren med omvendt betalingspligt anvendes korrekt (domme Bockemühl, C-90/02, EU:C:2004:206, præmis 50, og Fatorie, EU:C:2014:50, præmis 34 og den deri nævnte retspraksis).

36 Med henblik på anvendelsen af moms og skattemyndighedernes kontrol hermed fastsætter sjette direktivs artikel 22 desuden visse forpligtelser, der påhviler de afgiftspligtige personer, som er betalingspligtige for denne afgift, såsom forpligtelsen til at føre regnskab og til at indgive en angivelse. I medfør af samme artikels stk. 8 kan medlemsstaterne fastsætte andre forpligtelser, som de skønner nødvendige for at sikre en korrekt opkrævning af momsen og for at undgå svig.

37 Sådanne foranstaltninger kan dog ikke gå videre end, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål, og må ikke anfægte princippet om momsens neutralitet (jf. i denne retning domme Collée, C-

146/05, EU:C:2007:549, præmis 26 og den deri nævnte retspraksis, og Ecotrade, EU:C:2008:267, præmis 66 og den deri nævnte retspraksis).

38 For det tredje fremgår det af præmis 63 i dom Ecotrade (EU:C:2008:267) og af Domstolens efterfølgende praksis (jf. bl.a. domme *Uszodaépít?*, C-392/09, EU:C:2010:569, præmis 39, *Nidera Handelscompagnie*, C-385/09, EU:C:2010:627, præmis 42, *EMS-Bulgaria Transport*, C-284/11, EU:C:2012:458, præmis 62, og *Fatorie*, EU:C:2014:50, præmis 35), at det grundlæggende princip om momsneutralitet i forbindelse med ordningen med omvendt betalingspligt kræver, at der indrømmes fradrag for den indgående afgift, hvis de materielle betingelser herfor er opfyldt, selv om den afgiftspligtige ikke måtte have opfyldt visse formelle betingelser.

39 Det kan imidlertid forholde sig anderledes, hvis tilsidesættelsen af sådanne formelle krav har gjort det umuligt at fremlægge et sikkert bevis for, at de materielle betingelser er opfyldt (dom *EMS-Bulgaria Transport*, EU:C:2012:458, præmis 71 og den deri nævnte retspraksis).

40 Når afgiftsmyndighederne er i besiddelse af de nødvendige oplysninger for at kunne fastslå, at de materielle betingelser er opfyldt, kan de følgelig ikke med hensyn til den afgiftspligtige persons ret til at fradrage denne afgift stille supplerende betingelser, der kan medføre, at udøvelsen af denne ret bortfalder (jf. i denne retning *EMS-Bulgaria Transport*, EU:C:2012:458, præmis 62 og den deri nævnte retspraksis).

41 Det skal i denne henseende præciseres, at de materielle betingelser for fradragsretten er de betingelser, som regulerer denne rets selvsamme grundlag og omfang, således som omhandlet i sjette direktivs artikel 17 med overskriften »Fradragsrettens indtræden og omfang« (jf. i denne retning domme *Kommissionen mod Nederlandene*, C-338/98, EU:C:2001:596, præmis 71, *Dankowski*, C-438/09, EU:C:2010:818, præmis 26 og 33, *Kommissionen mod Ungarn*, C-274/10, EU:C:2011:530, præmis 44, og *Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. W?siewicz*, C-280/10, EU:C:2012:107, præmis 43 og 44).

42 De formelle betingelser for nævnte fradragsret fastsætter derimod de nærmere bestemmelser for og kontrollen med udøvelsen af denne ret og sikrer, at momssystemet fungerer korrekt, såsom forpligtelserne vedrørende regnskab, fakturering og angivelse. Disse betingelser fremgår af sjette direktivs artikel 18 og 22 (jf. i denne retning domme *Kommissionen mod Nederlandene*, EU:C:2001:596, præmis 71, *Collée*, EU:C:2007:549, præmis 25 og 26, *Ecotrade*, EU:C:2008:267, præmis 60-65, *Nidera Handelscompagnie*, EU:C:2010:627, præmis 47-51, *Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. W?siewicz*, EU:C:2012:107, præmis 41 og 48, og *Tóth*, EU:C:2012:549, præmis 33).

43 Med hensyn til erhvervelser inden for Fællesskabet af afgiftspligtige goder kræver de materielle betingelser, således som det fremgår af sjette direktivs artikel 17, stk. 2, litra d), at disse erhvervelser er foretaget af en afgiftspligtig person, at den skyldige moms ligeledes påhviler sidstnævnte for de nævnte erhvervelser, og at de omhandlede goder skal anvendes i forbindelse med dennes afgiftspligtige transaktioner.

44 I hovedsagen fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at Agenzia rådede over alle nødvendige oplysninger for at kunne fastslå, at de materielle betingelser var opfyldt.

45 Under disse omstændigheder følger det af samtlige ovenstående betragtninger, at den fradragsret, der er fastsat i sjette direktivs artikel 17, stk. 2, litra d), vedrørende de i hovedsagen omhandlede erhvervelser inden for Fællesskabet, ikke kan nægtes *Idexx* under henvisning til, at *Idexx* ikke har opfyldt de forpligtelser, der følger af formaliteter, der er fastsat i national lovgivning, og som vedtaget i overensstemmelse med sjette direktivs artikel 18, stk. 1, litra d), og artikel 22. I henhold til artikel 17, stk. 1, indtræder denne fradragsret samtidig med, at den fradragsberettigede

afgift forfalder.

46 Henset til disse bemærkninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at sjette direktivs artikel 18, stk. 1, litra d), og artikel 22 skal fortolkes således, at disse bestemmelser indeholder formelle betingelser for fradragsretten, hvis tilsidesættelse, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, ikke medfører en fortabelse af denne ret.

Sagens omkostninger

47 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Ottende Afdeling) for ret:

Artikel 18, stk. 1, litra d), og artikel 22 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 91/680/EØF af 16. december 1991, skal fortolkes således, at disse bestemmelser indeholder formelle betingelser for fradragsretten, hvis tilsidesættelse, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, ikke medfører en fortabelse af denne ret.

Underskrifter

* Processprog: italiensk.